

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mater Amoris Et Doloris

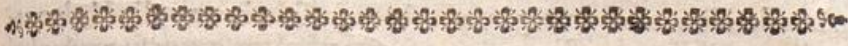
Ginther, Anton

Augustæ Vindelicorum, 1711

VD18 15312348

Consideratio LII. Perpenduntur rationes, quare B. Virgo & Mater Dolorosa non unà cum Filio fuerit immolata? Emblema. Mergula avis inter aquarum fluctus non mersa, sed semper emergens cum lemmate: ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)

CONSIDERATIO LII.

Perpenduntur rationes, quare B. Virgo & Mater
Dolorosa non unà cum Filio fuerit immolata

*Non moriar, sed vivam, & narrabo opera Do-
mini. Psal. 117. 17.*

REctè amarissima Christi passio à Vate Regio mari turbido comparata est, in quod mitissimus orbis Reparator Christus, velut alter Jonas, ut alios ab interitu salvaret, *Jona. 1. 15.* projectus fuit; audi ipsum Psalterium Regium in persona Christi patientis loquentem: *Intraverunt aquæ usque ad animam meam: Veni in altitudinem maris, & tempestas demersit me; ubi observandum, benignissimum Redemptorem à Propheta homini naufraganti assimilari, qui è fracta navi ventorum & procellarum vi excussus*
Mater Dolorosa. Ggg in

ON.

inima decidit, unde emergens pro supremo solatio non aliud habet remedium, nisi lignum, seu navis confractæ tabulam, quam summâ animi cum aviditate apprehendit, spe fretus, se ope hujus ligni adhuc ad optatum salutis portum evasurum; verum magis, magisque procellarum vi & mole fluctuum procerus, eandem usque ad altitudinem maris & in ejus profundum devolvitur, ubi ab omnibus derelictus miserandum in modum submergitur. Ita, inquam, accidit pretiosissimo animarum nostrarum Redemptori Christo JESU, cum enim hactenus per varias persecutionum, pœnarum, ac dolorum procellas in passione sua fuisset jactatus, & agitarus, tandem apprehendens lignum crucis, in quo genus salvaret humanum, olim per lignum scientiæ boni & mali in paradiso destructum, ipse in altitudinem maris devenit, & miserandum in modum per tam cruentam tempestatem submersus est: *Veni in altitudinem maris, & tempestas demersit me.*

Psal. 68. 1.

Huic dilectissimo Filio suo, in hoc luctuosissimo passionis naufragio submerso, individuum ac fidelissimam sociam sese adjunxit B. Virgo & Mater dolorosa, cujus dolor & afflictio tantus exiit, ut à Divino Vate pari ratione cum immenso maris æstu compareretur: *Magna est, velut mare, contritio tua.* Observa hic prudens Lector, quod Prophetæ Threnologus in primo mentis obrutu nescierit, quomodo, ac qualiter, & cum quibus compareret tantos ac tales Virginis Matris dolores: *Cui, inquiebat, comparabo te, vel cui assimilabo te filia Jerusalem? cui ex-*

Toren. 2. 13.

Num. 17. 3.

Cant. 2. 1.

Eccli. 27. 18.

Apoc. 12. 1.

Joch. 2. 31.

equabo te Virgo Filia Sion? Si te volo comparare virgæ Aaronis? heu nunc in passione & morte filij sicca & arida facta es. Si flori campi & lilio convallium? Sed nunc cecidit flos & liliū elanguit. Si rosæ in Jericho? Ah nunc illi spina est sola superstes. Si mulieri amictæ sole? Verum & ipse nunc mundi oculus, terræ solus Sol obscuratus est. Si Lunæ perfectæ? O Superi condolete, heu nunc versa est in sanguinem; audi Poëtam:

*Pallida luna pluit, sed non nisi tu scelerate
Causa hujus luctus, atque doloris eras.*

Cui ergo te comparabo ô Virgo & Mater omnium afflictissima? & tandem subjungit Prophetæ: *Magna est, velut mare, contritio tua;* supra quod Hugo à S. Victore: *Mirum, inquit, valde est, quod calamitatem ejus nulli coequari posse commemorat; & statim magnitudinem maris ei in comparatione coequat; & cur hoc? Causam subjungit idem Hugo: Quem admodum mare super omnes aquas, & mole & amaritudine excellens est, ita*

Hugo à S.

Vict. ibid.

quem citat.

Finet in Ro-

flex. Spirit.

de B. V.

admodum mare super omnes aquas, & mole & amaritudine excellens est, ita

tua contritioni nulla calamitas equari potest; In quo tamen vastissimo passionis Oceano hæc pientissima Mater etiam post tot, ac tantos exantlatos decumanos persecutionum fluctus non perijt, sed mirabiliter adhuc emerfit, & in vita usque ad præfinitum à Patre tempus conservata est. Proinde huic mœstissimæ Matri pro Symbolo mergulum, seu porius mergulam appingi curavimus, cujus avis natura est, ut, viso quocunque periculo, quantocyus in maris undas sese recipiat, ex quo tamen longo post intervallo indemnis emergere solet, cum inscripto hoc Lemmate:

Mersa non mergitur.

En Symbolum dolorosæ Virginis, quam DEUS in passione Filij sui non voluit, ut submergeretur cum Filio, licet teste S. Anselmo, *S. Ansel. de Excell. V. c. 5.* per singula momenta dolor vitam ejus extinguere sufficiens fuisset, nisi ex speciali miraculo divinitus conservaretur. Rationes assignari possunt sequentes.

2. Olim in Lege præcepit DEUS, ut si quis itinerans in via, vel in arbore, aut in sylva nidum avium inveniret, captis & sublatis pullis, matri incubanti parceret, eamque liberam ac indemnem sineret avolare: *Si ambulans per viam, in arbore, vel in terra nidum avis inveneris, Deut. 22. 6.* & matrem pullis vel ovis desuper incubantem, non tenebis eam cum filiis, sed abire patieris, captos tenens filios, ut bene sit tibi, & longo vivas tempore.

Idem DEUS alio in loco mandavit, ut ad expiansum leprosum duo passeris vivi sibi afferrentur, quorum unus à Sacerdote occideretur, & ejus sanguine leprosus aspergeretur, alter verò in sanguine occisi passeris intinctus liberè permitteretur in campum avolare: *Alium autem vivum cum ligno cedrino, & cocco & bysoppo tinget in sanguine passeris immolati, quo asperget illum, qui mundandus est, septies, ut jure purgetur: & dimittet passerem vivum, ut in agrum avolet.* *Levit. 14. 6.*

Pari ratione in libro Exodi præcepit DEUS, ne Israëlita uno die ac tempore agnum cum Matre immolarent, sed ut mactato agno matri afflictæ parcerent: *Ovis non immolabitur uno die cum factu suo.* *Exod. 23. 19.*

Omnestissima Domina! Virgo & Mater, Mater & Virgo! tu per illam legalem aviculam, cui in nido parci voluit DEUS; tu pariter per passerulam in sanguine consortis intinctam; quam DEUS liberè in agrum avolare permisit; tu denique per ovem illam matrem, cui agnus filius violentâ manu ablatu, & ad victimam portatus fuit, non obscure præsignata es, quam ideo mitissimus DEUS post omnes patientissimè exantlatos dolorum fluctus adhuc diutius in vita conservari voluit.

Ggg 2

primò,

primò, quia ita Divinæ Majestati placuit: **cujus SS. Voluntas** sicut in omnibus rebus, ac dispositionibus ita quàm maximè hîc attendi debet, licet humano ingenio nequeat comprehendi. Secundò voluit illam **DEUS** adhuc ad aliquod temporis intervallum relinquere in mundo, quia **SS. Apostolis**, primisque fidelibus nimis durum accidisset, si uno eodémque tempore sole pariter & lunâ suâ mysticâ destituerentur. Tertio ut mortuo & occiso generis humani Patre, omnes afflictæ animæ præsertim in Ecclesia primitiva inter tot cruentas persecutiones in hac **SS. Matre** dolorosa peculiare invenirent, & haberent præsidium, atque in necessitatibus suis exoptatum asylum; magnum enim erat militanti Ecclesiæ solatium in terra, illam posse intueri Matrem, **cujus Filius DEUS & Homo**, author vitæ, & Victor necis erat, ac tandem omnium à Patre constitutus **Judex** districtissimus: *Causa*, subintrat hîc **Vincentius Bruni de Soc. JESU**, *ob quam Dominus eam relinquere voluit in mundo, fuit, ut fideles inter tot molestias, tempestates & persecutiones mundi haberent aliquod præsidium & solatium, ne si hoc quoque beneficio spoliarentur, viderentur prorsus à Christo deserti: nec enim habebat pusillus ille grex in terra, à quo inter tot ærumnas & cruces rabidis undique circumdati lupis, animari & corroborari posset. Voluit ergo dilectam suam Matrem illis in Matrem & Magistram relinquere, ut dulcis ejus præsentia omnibus in mœrore esset solatium, in doctrina lumen, in persecutione robur, & in illis Ecclesiæ incunabilis singulare præsidium; Ac certè admodum necessarium fuit Ecclesiæ adhuc tenere, ne talis columna loco suo subito moveretur, sed potius ad aliquot annos pro universæ fabricæ spiritualis firmamento & sustentatione immobilis persisteret. Vide hîc anime mi, quomodo Mater dolorosa omnibus omnia facta sit, ut omnes lucrificeret; cur non & te? Excita te ipsum, & ama, ac æstima Matrem tam amabilem, tuæque salutis studiosissimam.*

*Vincent.
Bruni S. J.
Med. 8. de
B. V.*

3. Recordor hîc illius mulieris Evangelicæ, de qua **Lucas** commemorat, quòd decem drachmas, seu gemmas habuerit, de quibus unam perdidit, ad quam inveniendam totam domum revolvit; & quia nec tanto labore ac industriâ illam poterat reperire; lucernam denique accendit, *cujus ope hanc amissam drachmam feliciter recuperavit: Nonne accendit lucernam, & everrit domum, & querit diligenter, donec inveniatur.*

Luc. 15. 8.

Observa hîc prudens Lector, quòd in eodem sermone **Veritas** Christus præmiserit parabolam de bono Pastore, ingenti cura & sollicitudine ovem perditam inquirente: *Et cum invenerit eam, imponit in humeros suos, gaudens, &c.* Tunc enim verò **Christus**, qui per eundem Pastorem ad-

Luc. 15. 5.

umabra-

umbratus est, ovem perditam invenit, & in humeros suos imposuit, quando pro ovibus suis in cruce mori dignatus est: *Humeri isti*, ait S. Bonar. hic in Luc. S. Bonar. hic in Luc. *sunt brachia crucis, in suos humeros ovem perditam imposuit, quia ibi peccata nostra portavit.*

Ex quibus facile intelliges anime mi, quænam illa mulier Evangelica fuerit, quæ relictis novem drachmis lucernam accendit, & studio profus indefesso decimam ac perditam inquisivit. O pientissima Virgo, verè Mater amoris & doloris! tu, inquam, per illam mulierem adumbrata es, quæ relictis cæteris novem drachmis, hoc est, novem Angelorum choris, ad quos unà cum Filio ascendere poteras, ad tempus reliquisti, solum sollicita de drachma decima & perditâ, id est, animâ hominis, quam post gloriosam Filij ad cælos ascensionem adhuc 24. a. nis propensissimo studio non destitisti quærere, donec tandem ætatis tuæ anno 72. hoc est, anno à Virgineo tuo partu 58. ex hoc mortali vita soluta ad æternam assumpta es. Juvat hîc audire S. Birgittam, cujus Revelaciones magnam in Ecclesia DEI auctoritatem habent: *Ascendente* S. Birgitt. *Filio, inquit ipsa, ad suum regnum, Virgo MARIA in hoc mundo ad bono-* l. 5. Revel. *rum consolationem, & errantium correctionem permanere permessa est; erat* c. 61. Et ser. *enim Magistra Apostolorum, Consortatrix Martyrum, Doctrinx Confesso-* Angel. c. 19. *rum, clarissimum speculum Virginum, Consortatrix in conjugio viventium, saluberrima Monitrix, atque omnium in fide Catholica perfectissima roboratrix, &c. Agnosce ex hoc anima Christiana ingentem Virginis dolorosæ in genus humanum charitatem, dum sponte ad tempus cælesti gloria privari voluit, ut in hoc mundo miseris & afflictis, omnique Ecclesiæ statui prodesset, ac primorum fidelium saluti consulere; quid nunc facies pro te regnans in cælo, si eam filiali affectu amaveris, atque colueris?*

4. Recordor hîc illius Sponsæ, quæ Dilectum suum impensissimè rogavit, utpote amoris languore debilitata: *Trabe me: post te curremus* Cant. 1. 3. *in odorem unguentorum tuorum*, velociter enim currebat hîc Dilectus sanguinum Sponsus, & velut gigas exultavit ad currendam viam suam, & quia optimè noverat illa Sponsa, opus esse peculiari DEI gratiâ ad amorem Divinum trahente, idè impensius flagitavit: *Trabe me post te.* Ad Cant. 2. 6. *quid, obsecro, hæc Sponsa non rogavit, quæ aliàs dexteram Sponsi apprehendere, & cum eo pari solebat passu ambulare, ut unà simul cum Sponso & non post Sponsum traheretur? Ad dilucidandum hunc conceptum oportet audire Guilielmum & alios, qui de hoc Scripturæ loco commentati sunt, quòd per præfaram Sponsam rectè subaudiatur B. Virgo, quæ*

quæ per omnem vitam prima & proxima post JESUM Sanguinum Sponsum cucurrit, ejus sanctissimos mores, vitam & passionem præ omnibus imitando, & suis repræsentando actibus; viva enim erat imago Christi JESU crucifixi, quam proinde primò per gratiam suam inter omnes electos ad se attraxit: *Ego, si exaltatus fuero, omnia traham ad me ipsum*: Verùm cum nunc de gloriosa Sponsi in cælum ascensione ageretur, rogavit hæc Dilecta: *Trabe me post te*; & cur, obsecro, non dixisti ô Beatissima: *Trabe me tecum*? Latronis animam dilectissimus Filius ac Sponsus tuus unâ secum in cælum traxit, & te Matrem, & quidem talem ac tantam Matrem super omnes creaturas æstimatam, ac amatam in hoc mundo immundo relinquit ad lamentum & novos dolores?

Rom. 12. 32.

*Guilielm. in
Cant. 1. 3.*

*Rom. 16. 6.
Adenoch. hinc.*

*S. Anselm. in
Tract. de
Pass. Finet;
apud me fol.
213. de Pass.*

Observa anime mi! COR JESU & MARIÆ unum COR erat, & una voluntas, & quia MARIA non quærebat, nisi quæ DEI erant, & Filio placeant, suasit eadem charitas, ut propter Electos DEI, Filio de morte Triumphatore in cælum abeunte, Mater in solamen totius Ecclesiæ adhuc teneræ & recens per Sanguinem JESU fundatæ adhuc aliquo tempore in mundo restaret: *Trabe me post te*, sic memoratus Guilielmus; non dixit: *Trabe me tecum*, sed, *post te*, quo charitatem suam erga genus humanum clarissimè manifestat. Non petit cum Filio cælum ascendere, quia, licet multo tædio in terris se afficiendam sciret absente Filio; sua tamen Ecclesiæ commodis postponebat, & nolebat adhuc rudi deesse sermonibus suis de mysterio incarnationis plenius informandæ, & exemplis ad spiritualem profectum excitandæ. O quantum obligata est universa Ecclesiæ huic SS. Virgini ac Matri suæ! Et si Paulus quondam Mariam Cassoboliten, quæ in negotio Evangelij strenuè inter gentes laboravit, peramicè salutari jussit: *Salutate MARIAM, quæ multum laboravit in vobis*. O Clientes Mariani! quid agitis? Salutate MARIAM, quæ plus in vobis laboravit, &c.

5. Consulamus Petrum Apostolorum Principem, qui, ubi ex timore mortis vitam negavit, in antro saxoso amarissimis lacrymis admissum crimen expiare cœpit, spem & amorem filialem erga hanc misericordiæ Matrem non amittens; unde ad vesperam Parasceves, prout refert S. Anselmus, consummatâ Christi passione, ad Calvariæ montem venit: *Tunc Petrus advenit, & quod ipsum negaverat, amarissimè flere cœpit*; alij verò scribunt, Petrum sequenti die Sabbathi ad montem Sion, ubi dolorosissima Mater tunc morabatur, venisse, ejusque patrocinium humiliter implorâsse, à quâ non tam benignè susceptus, quàm & denovo in fide & sancto proposito solidatus est; in quem finem D. Petrus huic

huic SS. Virgini valde gratum se exhibuit, dum in ejus honorem in Syria, ubi Evangelij sementem spargebat, propè civitatem Tortosam nomine Sacellum extrui curavit, & SS. Nomini Mariæ Apostolicis ritibus dedicavit. O si Judas traditor pari animo contrito & humiliato ad hanc SS. Deiparam accessisset, sine dubio illi veniam & misericordiam ab optimo Filio suo impetrasset. Respirate peccatores, adhuc vivit gratiarum Mater: *Quid amplius queris*, ait S. Thomas Villanovanus, *quid ultra requiris in Virgine? Sufficit tibi, quod Mater DEI est.*

Hujus Apostolorum Principis exemplum secuti sunt cæteri Discipuli Domini & primi Christiani, qui in dubijs fidei, laboribus, persecutionibus, pressuris & afflictionibus semper ad hanc SS. Deiparam, velut ad dignissimam Matrem suam & firmissimam fidei columnam confugebant, quia in ea, teste S. Ambrosio videbant *formam disciplinae, novam virtutum, & totius figuram probitatis*; unde fatetur S. Dionysius, quod ex illius præsentia & colloquio tantam interiùs consolationem senserit, quam nec corpus nec spiritus poterant sustinere; & observat Lorinus, S. Stephanum Proto-Martyrem à B. Virgine in persecutione mirè fuisse confortatum, & ideo lapides illi dulces videbantur, quia, quamdiu ejus lapidatio duravit, genibus super lapidem flexis, pro illo ad DEUM oravit, eique gratiam finalem & donum perseverantiæ impetravit: *S. Stephanus*, ait Cornelius, *suam martyrij coronam debet B. Virgini, æquè ac S. Paulus suam conversionem, quam moriens pariter impetravit ei S. Stephanus.*

6. Imò & absentes hæc SS. Deipara per litteras consolata est. Ita refert Lucius Dexter S. Hieronymi coævus, quod ad S. Ignatium Ep. & M. cum sub Traiano Imp. ob Christi fidem gravissimas pateretur persecutiones, hanc epistolam consolatione plenam submitserit: *Ignatio dilecto Discipulo humilis ancilla Christi JESU. De JESU, quæ à Joanne didisti. & didicisti, vera sunt; illa credas, & mores & vitam noto confirmes. Veniam autem unà cum Joanne, te; & qui tecum sunt, videre. Sta, & in fide viriliter age: ne te commoveat persecutionis austeritas, sed valeat, & exultet tuus spiritus in DEO salutarituo, Amen.*

Sub idem ferè tempus cives Messanenles, cum à S. Paulo concionante intellexissent, DEI Filium pro salute hominum hominem esse factum, ejusque SS. Matrem adhuc Hierosolymis in vivis superesse, legationem ex delectis viris Hierosolymam usque destinârunt, humiliter hanc SS. Deiparam rogantes, ut patrocinium urbis suæ in se susciperet; nec abnuvit pijs illorum votis Virgo & Mater tam benigna, dum mox

Hadr. Lyr.
de Nom. Mar.
fol. 256.

S. Thom. Vill.
serm. 2. de
Nat. Virg.
Hadr. Lyr. de
imit. Chr.
pat. l. 7. c. 4.

S. Ambr. lib.
2. de Virg.

Lorin. in
cap. 7. Act.
Apost.

Cornel. in
Act. Apost.
fol. 149.

Jo. Ad Web.
de arte disc.
fonte. 30.

Idem loc. cit.
& plures aliq.
cum P. Le-
xana. f. 120.

ad

424 Consideratio LII. Cur B. Virgo non fuerit immolata cum Christo?

ad eos litteras affectu materno plenas propria manu in lingua Hebraica exaravit, quarum tenor est iste :

MARIA Filia Joachim de tribu Juda, de domo David, humillima Mater IESU Christi crucifixi, omnibus civibus Messanenſibus ſalutem, & benedictionem æterni Patris.

Novimus vos miſſiſſe magnâ fide nuntios & oratores, conſtantes plenâ recognitione Filium meum eſſe Hominem ſimul ac DEUM, Unigenitum æterni Patris, & ſimiliter, quod poſt ejus glorioſam reſurrectionem ad cælum aſcenderit; agnoſcentes in omnibus certam veritatis ſemitam, mediante doctrinâ & prædicatione Pauli Apoſtoli noſtri. Quapropter vobis & huic noſtræ civitati impertimur benedictionem, & promittimus vos ſemper ſub noſtra protectione & deſenſione habere.

O peccatores, ô afflicti, ô deſolati omnes! quid agitis? Eja reſpice, & magna cum fiducia ad hanc doloroſam ac SS. Matrem veſtram accedite; ſicut enim DEUS & Homo Chriſtus omnes homines vult ſalvos fieri, & ad agnitionem veritatis venire; ſic hæc SS. Deipara lubenti animo omnium miſerorum, imò & peccatorum ſuſcipiet patrociniũ. De Chriſto dictum fuit: *Hic peccatores recipit, & manducat cum illis*; ſed neque pretioſiſſima Virgo & Mater peccatores reſpuit, pro quibus Filius tot ac tantos paſſus eſt cruciatus. Et ſi quondam lepus à canibus agitur ſub pallio S. Bernhardi optatam protectionem invenit; cervus ſub pallio S. Huberti Epifcopi; cerva ſub pallio S. Ægidij; agnus ſub pallio S. Franciſci Seraphici, &c. Et quare nos Chriſtiani non ſub pallio B. Virginis ac Matris doloroſæ? An non infans, cum à nonnemine terretur, vel patris iram formidat, quantocyus ad ſinum matris accurrit, ut ab illa protegatur? ita, inquam, ac pari affectu ô mortales omnes ad hanc SS. Matrem noſtram accedamus, & inveniemus in omni tribulatione noſtra optatum præſidium: *Advocatam*, ait S. Bernardus, *habere vis ad Chriſtum? ad MARIAM recurre. exaudiet utique Matrem Filius; & Lud. Bloſ. in Canon. vitæ ſpir. 2. 18.* Ludovicus Bloſius: *Fieri non poteſt, ut nunquam pereat, qui MARIE ſedulus & humilis cultor fuerit. Vis & tu talis eſſe ô mi Lector?*

CON.